

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OUDER DAN JE DENKT

Blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2004
Nr.2077

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OUDER DAN JE DENKT* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1985 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Aan Raoul, Jacqueline en Mirko.

O U D E R D A N J E D E N K T .

=====

Blijspel in drie bedrijven

door

ROMAIN DECONINCK.

"Tot ik, voorbij den tijd ontwaakt, keek in een leeg gebied".

A.ROL.HOLST.

Rolverdeling:

Lievin	Romain Deconinck
Blanka, zijn vrouw	Yvonne Delcour
Valentine	Gaby Gauthy
Octaaf, haar echtgenoot	Raoul Roelandt
Armand, vriend en college van Lievin	Willy De Bruyne
Emmy, dochter van Lievin	Marie-Jeanne De Paepe
Alfons, haar echtgenoot	Rudi Suwijns
Dokter De Vries	Louis Mortier
Lily	Suzy Van Herbergen
Jeanine	Liliane Van den Heede
Hoofddirecteur	Raymond Van Herbergen
Charel	Lucien De Paepe

Dekor ontworpen en gemaakt door	Romain Deconinck
Kostumen	Yvonne Delcour
Begeleiding met de drums	Felix Brooks
Toneelmeester en geluidsdekor	Raymond Van Herbergen
Belichting	Marc De Cocq
Assistentie aan het geheel	Yvonne Delcour
Regie en algemene leiding	Romain Deconinck

Nota van de schrijver: Dit blijspel mag niet opgevoerd worden -
noch gedeelten er uit- zonder mijn schriftelijke toestemming.

De schrijver,
Romain Deconinck

o u d e r d a n j e d e n k t
 =====

Blijspel in drie bedrijven
 door Romain Deconinck.

E E R S T E B E D R I J F .

O U V E R T U R E .

D O E K .

(Het decor kan met enkele wijzigingen verandert worden. Het licht kan ofwel LINKS (jardin) of RECHTS (cour) het toneel belichten, ofwel helemaal. In fond zijn twee draaipanelen die kunnen gebruikt worden voor salon of voor bureau, of die ook geopend kunnen staan.)

Wanneer het doek opgaat:

TONNEEL LINKS (jardin) BELICHT.

DE DRAAIPANELEN STAAN OPEN.

ARMAND EN LIEVIN: (KOMEN OP VAN LINKS FOND, NAAR VOREN)

LIEVIN: (GEEFT ARMAND DE HAND) Armand tot maandag, hein.

ARMAND: (VERWONDERD) Hoe tot maandag?

LIEVIN: Bij ja. 't Es toch morgen zaoterdag? We moeten toch de zaoterdag nie wirken?

ARMAND: Da weet'k nu uuk wel, maor we gaen toch gewoonlijk de vrijdag achter 't wirk nog 'n pintje gaon drinken bij Lily?

LIEVIN: Ja 'k weet het. Maer mijn huufd staet op Lily nie...Alee, 'k wil zegge...

ARMAND: Lily staet op uw huufd nie.

LIEVIN: Maer nie. Enfin..'k heb gien goeste van naor Lily te gaon. 'k Heb goeste van direct naor huis te gaen, 't es al!

CHAROL: (IS ONDERTUSSEN OPGEKOMEN VAN FOND, GROETENDE TOT LIEVIN EN ARMAND) Lievin, Armand, tot maondag hein! (en AF VOORPLAN LINKS)

LIEVIN EN ARMAND: (TERUG GROETENDE) Charel.

ARMAND: Zijde ziek misschien?

LIEVIN: Moede daerveure ziek zijn veur direct naer uw huis te gaon? Aols't azu es zou'n er tons potverdju veel ziekelijke mannen rondlupen, zun.

ARMAND: Ja, maor 't zou sewijle were nen nieuwe virus kunnen zijn. Want anders luupte alle vrijdaogen hiel den dag te zaogen

"vandenaovond gaon we naor Lily hein?! we gaon were 'n scheute lachen!".

LIEVIN: (WREVELIG) Awel, vandaoge hè'k nu nie lupen zaogen en hè'k gien goeste van 'n scheute te lachen! Aols'k goeste heb van direct naor huis te gaon veur 'n scheute te schriemen es da mijn recht! We leven in nen democratische staot en iedere vrijë Belg hee't recht van mee zijn scheute te doen wa dat hij wilt!

ARMAND: Ge moet u daorveure zu nerveus nie maaken, zun Lievin.

JEANINE: (IS ONDERTUSSEN OPGEKOMEN VAN FONDLINKS, BLIJFT EVEN STAAN AAN BEIDE MANNEN, BEZIET LIEVIN MET EEN VERLEGEN GLIMLACH EN) Menhier Lievin...

LIEVIN: (BEZIET HAAR)

JEANINE: Prettig week-einde.

LIEVIN: (VRIENDELIJK) Van's gelijke Jeanineke.

JEANINE: (GROETENDE) Menhier Armand. (EN AF VOORPLAN LINKS)

ARMAND: (TERUG GROETENDE) Jeanine, tot maondag.

LIEVIN: (ZIET JEANINE GLIMLACHEND ACHTERNA TOT JEANINE WEG IS, ZIET STEEDS GLIMLACHENDE NAAR ARMAND, BESEFT HET EN ZEGT DAN PLOTS ERNSTIG)... Braof meiske...euh...da Jeanineke, hein?

ARMAND: In alle geval, 'k verstao toch nie waarveure dade naor Lily nie wilt gaan.

LIEVIN: (WREVELIG KWAAD) Potverdju! 't Es percie mee direct naor huis te willen gaon da'k Lily bedriege mee mijn eige vrouwe!

ARMAND: Ter es giene mens die spreekt van Lily te bedriege! Ten es nu nie omda ze ne kiër op uwe schuut gezeten hee...

LIEVIN: (VERWONDERD) Op mijne schuut?

ARMAND: Bij ja. Rappelleerde't u nie? Verlede weke!

LIEVIN: (GLIMLACHENDE) Ah ja! (PLOTS ERNSTIG) Veur 'n scheute te lachen!

ARMAND: Veneige veur 'n scheute te lachen. z'Hee nu op uwe schuut nie gezeten veur 'n scheute te schriemen.

LIEVIN: Da was veur't algemien welzijn. z'Hao gezeid: "aols'k op uwe schuut mag zitten geef'k 'n rondeke." Aols ge nu peist da't veur mijn plezier was!

ARMAND: 'k Ben er zelfs van overtuigd. Mee Lily heur 85 kilo moe't gine lolleke zijn veur dad op uwe schuut te pakke.

LIEVIN: (EVEN WREVELIG) En uuk daorby, potverdju, we zijn nu toch gien oude venten zeker? We zitten nog in 't kluuster niet waor dan w'al blijë zullen zijn aols zuster Agatha onze kinne zal komen afwassen aols we soepe g'eten hèn! 'k Heb altijd veur 't amusement geweest! 'k Heb altijd iene van de levendige geweest.

ARMAND: Ja ja. Maor ne mens verandert sewijle zonder dade't weet.

LIEVIN: (LICHT KWAAD) Potverdju, zijde daor uuk, jao'g?! Veranderen! Veranderen! 'k Ben nie verandert! 'k Heb er van de weke mee mijn vrouwe uuk diskuse over g'had.

LICHT LINKS (JARDIN) UIT. LICHT RECHTS (COUR) AAN.

Lievin gaat naar rechts. Armand blijft in het duister.

LIEVIN: (VERVOLGENDE TERWIJL HIJ NAAR RECHTS GAAT) 't Was mij al opgevallen da'k in twie daogen nog giene praot g'had hao van heur. 'k Ben 20 jaor getrouwd en 'k heb altijd gedaon wa dá'k moe doen. Overdag gao'k gaon wirken, s'aovonds lees'k mijn gazeette, we eten, we kijken tons naor ons televieze en daorachter gaon we gaon slaopen. De zaoterdag was 'k mijhe auto en de zondag gaon we gaon rijën, goed of slecht were! Waorveure zou'k percies anders diene auto gekocht hèn. Mijn vrouwe moest malgree iene hèn. Ei ja, iederien hee nen auto, de mensen van in de gebuurte zou'n wel peizen da we krotzakken zijn, omdan we giene auto op krediet kunnen kupen. Daor-mae hè'k nu nen auto die winter en zomer vuur mijn deure staot. Veur 'n garage 'thuren mag het er nie af, 'k komt te kostelijk en in de weke kan'k er mee naor mijn wirk nie gaon, ei ja, 'k vinde nieveranst gien plaotse veur hem te parkeren in de stad, dus 'k ben verplicht van te voete te gaon. Wa schiet er mij dus nog over? De zaoterdag was'k hem en de zondag gao'k er mee gaon rijeën mee mijn vrouwe ...tegen mijn goeste. 'k Heb maor twie daogen da'k nie moe wirken, de zaoterdag en de zondag, en 't es tons nog veur mee diene auto te kalewijën.

BLANKA: (OP VAN RECHTS VOORPLAN, MET SCHORT AAN EN KOOKPOT OF IETS DERGELIJKS IN DE HAND, ZE IS BLIJKBAAR HET ETEN AAN HET KLAAR MAKEN. ZONDER 'N WOORD TE ZEGGEN AF MIDDEN RECHTS GE-OPEND DRAAIPANEEL)

LIEVIN: Voilà! En dad es azu al twie daogen! Mijn ieste gedacht was: zou z'iets g'huurd hèn misschien van Lily. Ei ja, mijn vrouwe weet er nie van ziede't. 'k Zeg heur altijd da'k de vrijdag moe overwirken, omda we zogezeid d'eindrekeninge moeten maoken veur de bank. Potverdju, 'k meuge wel iets hèn zeker? Daormee miede'k da z'iets wist van Lily. Nie da'k daor iets misdoe, zun. Integendeel. 't Es nu nie omda Lily verlede weke ne kier op mijne schuut gezeten hee... 'k Ben 20 jaor getrouwd en mijn vrouwe hee nuut op mijne schuut nie gezeten. 't Es dus nie achter al diene tijd da'k van taktiek gao veranderen, ne waor. Maor èi ja, g'hebt altijd van die "braove zielen" die mienen omda'n vrouwe alliene café houdt... d'ailleurs, euh, 'k kan wad anders krijgen of Lily, zun! g'Hebt bijveurbeeld Jeanineke van op 't wirk, 'n jaor of 25, de dieë luupt achter mijn gat. Awel, 'k heb da schaop nog nie bekeken, 'k weet nog nie hoe da z'er uitziet. Gisteren hao ze zu van die huge leerzen aan, 'k vond het zelfs spij-tig, z'hee pertan schune bienen... Om u maor te zegge da'k er nuut nie naor 'n kijke. En pertan, 'k weet het, 'k hè maor mijn hand uit te steken en Jaanineke hangt er aan mee leerzen en all' d'Ailleurs, 'k vraoge mij af waorvan da'k gien okkaoze zou hèn van andere vrouwen. Ge zoudt nog ver-schieten van wie da'k allemaol okkaoze heb. (BEGINT OP TE SOM-MEN) Euh, Jeanineke... (GERAAKT NIET VERDER) euh...enne...En-fin, ja, 'k kan nu juist op uldere naome nie komen. Awel, geluuf mij, 't interesseert mij nie.

BLANKE: (TERUG OP VAN MIDDEN FOND RECHTS DRAAIPANEEL, ZONDER PAN)

LIEVIN: Blanka.

BLANKA: (BLIJFT STAAN)

LIEVIN: (ONBEHOLPEN) Weet...weete iets misschien?

BLANKA: (ZWIJGT)

LIEVIN: Nee..hee't er iemand iets gebabbelt?

BLANKE: (KOUD) Is't er iets veur "over te babelen"?

LIEVIN: (HAASTIG) Nien't.

BLANKA: Sésa. 'k Vraoge mij tons af wa da'k zou moeten vertellen.

LIEVIN: Ja, maor 't es omdade mij nog in gien twie daogen praot
gegeven hebt.

BLANKA: (BEZIET HEM EVEN EN WIL TERUG NAAR RECHTS)

LIEVIN: Blanka!

BLANKA: (BLIJFT STAAN) Lievin, 'k ben aan't eten bezig zun.

Aols g'uw gazette uitgelezen hebt, hedde toch girre uw eten
hein?

LIEVIN: Jae ik...

BLANKA: Want euh...daorachter kijkte toch altijd naor uw tele-
vieze, hein?

LIEVIN: Jae ik ...

BLANKA: Aols ge gelijk geweunte nie in slaep valt.

LIEVIN: Ja...aols't mij nie interesseert...

BLANKA: Ja ja natuurlijk. Aols't u nie interesseert kunde maor
ien dinge doen en dad es slaopen. En aols ge daorachter naor
uw bedde gaot... es't uuk veur te slaopen.

LIEVIN: Vaneige. Wa zouden nu willen? Da'k in mijn bedde d'aire
zingen van den toreador uit Carmen?

BLANKA: Nie nie'k. Den tijd van 't stierengevecht es al lange
veurbij.

LIEVIN:(VERBAASD) Veurbij?! Jaomaor, 'n minuutje, hein Blanka.
Zoude mij ne kier willen zegge we dad al da misterieus gedoe
te betekenen hee?! Den tijd van "griet-graoit-wad-es-da" es
uuk veur bij, zun!

BLANKA: (KALM) Lievin, besepte gij nie dade de laotste jaoren
vele verandert zijt.

LIEVIN: Ik verandert? 'k Heb hiel mij leven altijd hard gewirkt,
'k heb ons dochter 'n goed opvoedinge gegeven tot wannier da
ze getrouwd es.

BLANKA: Ik uuk Lievin. g'Hebt juust maor de laotste jaoren ver-
geten dade uuk nog "'n vrouwe" hebt.

LIEVIN: Ei dad es de kombel! Hoe zou'k ik u vergeten hèn!?
g'Hebt al wa dade wilt! 'k Heb u nen televieze gekocht! 'k
Heb u nen auto gekocht waor dan we de zondag mee gaon gaon
rijën!

BLANKA: 'k Weet het. 'k Heb nen televieze mee nen man nevens mij die zit te slaopen en aols ze de zondag gaon gaon rijën es't goed dade uwe kol aan hebt of uwe kinnen sleepte op uw schoenen. 'k Heb alles, uitgenomen nen man!

LIEVIN: Ei ge ziet gij mij nie staan, nie lupen, nie zitten zeker.

BLANKA: Toet toet! Zien doe'k u wel, maor 'k huur u niet! Aols ge van uw wirk komt leesde uw gazette en krijg'k giene praot. Aols we eten krijg'k uuk giene praot. Aols we naor de televieze kijke krijg'k nog minder praot en s'aovonds aols we gaon gaon slaopen es't hiel te gans gedaon. Alhoewel da'k ierlijk moe zegge da'k tons nog mijne beste tijd heb, want daor hèn'k nog 'n beetje lawijd van u (NIJDIG) aols ge ligt te snurken!!

LIEVIN: Tiens, tiens, tiens! En zijde da nu nog maor, achter al die jaoren, mee den ieste kier gewaore geworden?!

BLANKA: Nie nien'k Lievin. 't Es al nen hiele tijd. Zulange dad ons dochter hier was hèn we geleeft, alle twieë, veur heur. w'Hèn ons dochter g'had van 't ieste jaor da we getrouwd zijn.

LIEVIN: Sésa! 't Zal op den duur nog mijn schuld zijn dan w'alle twieë nie mismackt zijn!

BLANKA: (KALM) Nie nien't! 'k Heb 20 jaar lank gelukkig geweest mee ons dochter en 'k heb gemiend aols ze zou getrouwd geweest hèn, dan we zou'n kunnen herbeginnen hèn waor dan w'over 20 jaor moeten mee uitschien zijn: leven veur ons eigen geluk. En 't es da, da verandert es bij u. Zonder kind zijde nog altijd de goe gezette vaoder gebleven.

LIEVIN:(KWAAD) 'k Ben nie verandert! Potverdju, 'k heb toch altijd braove geweest!

BLANKA: (STEEDS KALM) Op schoole krijgde daor goeië punte veure, maor in 't verder leven ne mier! En 't es daormee da'k u uu k giene praot ne mier geven. 'k Gao al doen wa dade gij doet! Mijn gazette lezen, eten en naor mijn televieze kijke zonder 'n woord te zegge, tot wannier dade gaot beseffen, dade verandert zijt en dade in 't leven uuk "goeië punten" kunt krijge zonder dade "braove" zijt.(AF VOORPLAN RECHTS)

LICHT UIT RECHTS (COUR). LICHT AAN LINKS (JARDIN).

ARMAND: (BEGINT TE LACHEN)

LIEVIN: (DIE TERUG ONDERTUSSEN NAAR LINKS IS GEKOMEN, UIT-SCHIETENDE) Waorveure lachte?!

ARMAND: Ei 't es nog goed dad uw vrouwe niets weet van Lily.

LIEVIN: Waorvan? Misdoe 'k daor iets mee misschien?!

ARMAND: Nie 'g! Maor volgens da 'k hure es 't maor juist bij Lily dade kunt lachen en klappe!

LIEVIN: En tons? 't Es uuk dienigste plaotse waor da 'k ne kier 'n paor uurkes uit mijne sleur ben. 't Es 20 jaar aols 'k mij thuis ommekiere da 'k mijn vrouwe zie staon. En wa zoude nu wille? Da 'k mijn vrouwe op mijne schuut pakke aols ze 'n ron-deke wil geven?!

ARMAND: Luistert Lievin, ge doet mee uwe vrouwe en uw ron-deke wa dade gij wilt, maor 'k vraoge mij maor juist af aols ge bij Lily ne kier UIT uwe sleur zijt, waorveure dade tons direct naor huis wilt gaon veur were vuurt te kunnen sleuren.

LIEVIN: 't Es gien kweste van vuurt te kunnen sleuren. Potverdju, 'k zie mijn vrouwe girre, zun!

ARMAND: Ge moet da tegen mij nie zegge, ge moet da tegen heur zegge!

LIEVIN: 'k Heb het heur al gezeid, al mier of iene kier. Veur dan we getrouwd waoren enne..in 't begin dan we getrouwd waoren uuk. 'k Kan het toch potverdju nie blijve zegge! Aols 't daorveure es da 'k verandert ben? Ze zegt nu al da 'k zaoge aols 'k twie kierre achter malkaor zegge dat de soepe 't hiet es!

ARMAND: (SPOTTEND) Wa vertelt uw vrouwe tons? Wad hee ze zij te klaoge? Gezegt toch twie kiere op nen dag da de soepe 'hiet es?

LIEVIN: Gaode mee mij lache?

ARMAND: Nien 'k jonk. Bij Lily kon 'k nog ne kier lache mee u. Surtout aols g'aan 't dansen zijt mee heur.

LIEVIN: (WREVELIG) Danse! Danse! Zaog nie! 'k Gao direct naor huis! (MINDER ZEKER) Ze...ze...ze...geven vandenavond in de televieze nen film van Fred Astair en Ginger Rogers..die 'k nog gezien heb in mijn tijd... En 'k zou het nog ne kier were wille zien.

LICHT VOLLEDIG UIT. LIEVIN DOOR STRAAL BELICHT.

STEM: (HET IS IN FEITE DE STEM VAN LIEVIN DIE FUNGEERT ALS ZIJN GEWETEN) Ge zijt aan 't liegen Lievin.

LIEVIN:(NAAR KANT VAN STEM SPREKENDE) Wa wete gij da. Ze geven toch ne film van Fred Astair en Ginger Rogers in de televisieze?

STEM: Jaon's! Maor 't es daor nie veure dade naor huis wilt gaon. Ge moet toegeven dad uw vrouwe gelijk hee, dade "verandert" zijt.

LIEVIN: 't Es nie waor! Gaode nu uuk al beginnen zaoge jao'g?!

STEM: 't Ben te 'k ik nie, 't zijte gij die aan't zaoge zijt. Sedert dad uw vrouwe u da gezeid hee die zijde in uw onderbewust zijn gewaore geworden dade WEL verandert zijt en da kan'k ik wete want ik ben uw ondergewust zijn. Ge weet nog juist nie WAOR da't aan ligt. En DAORVEURE wilde direct naor huis gaon! Ge zijt nie gerust! Ge zoudt iets willen doen, veur uw vrouwe!

LIEVIN: Ja! 'k Kan heur drij kiere zegge da de soepe 'thiet es, 't es tons toch allesinds al mee verbeteringe!

STEM: Waorveure gaode tons naor Lily nie? Want zeg, onder ons, ge meugt nie vergeten aols ge nu vroeger gaot thuis komen of andere vrijdaogen, dade uw eigen petaoterveld gaot plat lupen!

LICHT LINKS (JARDIN) AAN. STRAAL UIT.

LIEVIN: (KOMT INGEDACHTEN BIJ ARMAND)

ARMAND: Awel, waorveure zegde niets?

LIEVIN: (STEEDS IN GEDACHTEN) 'k Stao zu in mijn eige te peize.. aols'k nu in mijn eige petaoterveld gao beginnen lupen...

ARMAND: (ALS BOVEN) Beginde nu petaoters te kwieken?

LIEVIN: Nie nien'k...Maor, in de fond hedde gelijk Armand. Diene film van Fred Astair begint toch maor 't halver negen van-den-aovond, dus hè'k nog al den tijd! (BESLIST) 'k Gao mee naor Lily!

ARMAND: (OPGETOGEN) A la bonheur! Potverdeke Lievin, we leven toch maor iene kier!

LIEVIN: 't Es juust da! En twie uurkes leven in de weke es toch nie te vele zeker! (PLEZIERIG) 't Zou misschien beter 't verkierde zijn: hiel de weke bij Lily en twie uurkes bij mijn vrouwe!

(BEIDE LUID LACHENDE AF VOORPLAN LINKS)

LICHT LINKS (JARDIN) UIT. LICHT RECHTS (COËR) AAN.

Dokter De Vries op van fond midden rechts draaipaneel, gevolgd van Emmy en Alfons. Terwijl ze naar voren komen:

ALFONS: (GELUKKIG) En nog ne kier:bedankt docteur.

DEVRIES: (IN WITTE DOKTERSJAS HETGEEN LAAT VERONDERSTELLEN DAT HET BIJ HEM THUIS IS) 't Es mij nie diede moet bedanken, maor de natuur. 't Es d'ienigste ziekte waor da nen docteur gien grijs haor van kwiect.

ALFONS: Enne...ge zijt het toch zeker, hein docteur?

DE VRIES: Luistert. Ze zeggen: "ieder scheute van nen jaoger es gien wild". Maor, aols't gien wild es, es't nen slechte jaoger. Slaopt vandenaovond op ulder twie ures Alfons, binnen 'n goeië 7 maonden worden madam en menhier "moeder en vaoder".

ALFONS EN EMMY: (BEZIENELKANDER GELUKKIG)

ALFONS: (GELUKKIG TOT EMMY) 'k Heb nie gepeist da'k zu rap (wild" zou g'had hèn.

DE VRIES: (LICHTJES LACHENDE) Natuurlijk. 't Es uuk den ieste kier dade "jaogt". Den twiede kier zulde al veel zekerder zijn.

ALFONS: (GELUKKIG LACHENDE) Aols't u blijft docteur, laot ons beginnen mee 't ieste.

DE VRIES: Jaemaor past op, ter zijn er die mee twieë tegelijk beginnen uuk, zu.

EMMY: (NADENKENDE) 'k Ben ne kier curieus wa da papa zal zegge.

ALFONS: (EVEN VERWONDERD) Wa zou uw papa kunnen zeggen? 't Zelfde van de mijne:" hiep hiep hoera, iets dad achter komt".

EMMY: (STEEDS NADENKENDE) Ja 'k weet het, maor..papa hee tegenover soortelijke dingen altijd koud geweest.

DE VRIES: (EVEN VERWONDERD) Koud?! (BARST DAN IN EEN LUIDE LACH UIT) Ha ha ha! Ei maor Emmy kindeke, ik heb uw vaoder veur "soortelijke dingen" zien zwieten, wete gij da?! Luistert, uw vaoder Lievin es nen goeië kameraod van mij, zelfs ne hiele goeië kameraod, en dad es uw schuld.

EMMY: (EVENVERWONDERD) Mijn schuld?

DE VRIES: Ja, ge kunt er vaneige nie van meespreken. Ei ja, ge waort mee ruze 'n ure geboren. Maor aols'k aan uw vaoder het "goe nieuws" ging gaon zeggen, dade geboren waort, hee't hij nen verstuikte voet en 'n blauw achterste g'had.

ALFONS: (VERWONDERD) Nen verstuikte voet en 'n blauw achterste?

DE VRIES: Ja. Hij es van kontentement van al de trappen gevallen. 'k Ben tons bij hem moeten blijven veur zijne voet en zijn achterste te soigneren. 'n Ure of drijë naordien, achter de twiede flesse tsenuiver, begost hij te beseffen da'k in feite zijne docteur was. Hij was zudaonig zijne kluts kwijt dat hij al hiel den tijd gemiend hae da'k zuster Agatha was - zuster Agatha was de zuster die zijn vrouwe verpleegde-, Uiteindelijk hè'k hem achter de vierde flassee tsenuiver moeten beloven van peetje van zijn dochter te worden.

EMMY: (EVEN VERBAASD) Hee papa tons vier flassee tsenuiver uitgedronken?

DE VRIES: (SCHALKS) Hij was alliene nie Emmy, "zijne docteur" was ter uuk bij. En sindsdien zijn we kameraod gebleven, deur uw schuld. En 't es uuk daormee da'k wete dat hij tegenover "soortelijke dingen" niet koud zal zijn, maor integendeel zal zwieten.

EMMY: (NOG NIET HEEL ZEKER) Ja, maor veure da'k getrouwd was hè'k mama dikwijls huren zegge da ze vond da papa zuvele verandert was, op gebied van karakter en zu.

DE VRIES: Emmy, gaode gij nog altijd mee uw klodderspaon gaon slaopen?

EMMY: (VERBAASD LACHENDE) Ikke? Bij nien'k.

DE VRIES: Tiens, tons zijde uuk verandert. Want over 20 jaor koste zonder uw klodderspaon in slaop nie valle.

ALFONS: (PLEZANT) Ja, maor nu hee ze mij veur in slaop mee te valle.

EMMY EN ALFONS: (LACHEN MET DE MOP)

DE VRIES: (ERNSTIG-DROOG) Ge ziet het: tot zelfs 't klodderspaen es verandert.

ALFONS: (DIE HET ERNSTIG GEZICHT VAN DE VRIES MET EMMY OOK ERNSTIG IS GEWORDEN, EEN WEINIG BETEUTERD) 't Was maor 'n lolleke zun docteur.

DE VRIES: Ja, 'k weet het. En binnen 20 jaor zulder gij mee dad lolleke uuk ne mier lachen. (OP EEN ANDERE TOON TOT EMMY) Wete wa? Aols mijn visites gedaon zijn zal'k ne kier mee uw vaoder klappen.

EMMY: Aols ge wilt peetje.

ALFONS: (DE VRIES DE HAND DRUKKENDE) En nog ne kier: bedankt docteur.

DE VRIES: Bedankt mij nie te vele Alfons, want ge moet er nie oprekenen, aols't zuverre es, da'k het u gao komen zegge. 'k Heb gien goeste om van hiel de famielde peetje te worden, zun! (EN AF IN FOND RECHTS DRAAIPANEEL)

ALFONS: (NEEMT GELUKKIG EMMY IN DE ARMEN) En nu gaon we 't goe nieuws direct aan mijn ouders gaon zeggen, hein Emmy?

EMMY: (ERNSTIG) Waorveure iest weeral aan UW ouders?

ALFONS: (NIET AL TE ZEKER) Jaomaor ge weet... ge weet da mijn mama girre den ieste es veur alles.

EMMY: Waorveure altijd iest uw mama? 'k Heb 'k ik toch uuk 'n moeder!

ALFONS: (LICHT WREVELIG) Kom Emmy, we gaon were niet beginnen zaoge hein?! Altijd op dezelfde wier, breekt op den duur uw tanden, zun! Ten es nie aan te doen, mijn moeder es girre dan ieste.

EMMY: (LICHT WREVELIG) Sésa! En daormee es mijn moeder altijd van de tweede moeder!!

ALFONS: En uuk daorbij, 't es gien avanse van iest naor uw huis te gaon. 't Es vrijdag, uw vaoder moe tons altijd overwirken en hij zal nie thuis zijn.

EMMY: (TOEGEVENDE) Ja...

ALFONS: (NU OPGETOGEN) En wete wa? We kunnen tons daorachter, aols w'het aan mijn ma geziäd hèn, mee mijn ouders naor uw huis gaon veur 't goe nieuws te gaon zegge, daor tegen zal uw vader daor uuk zijn.

EMMY: (LIEF) Ik laete mij toch altijd vange aan u.

ALFONS: (OOK LIEF) Binnen 7 maonden hedde'r levend bewijs van.

EMMY: (NU OOK OPGETOGEN) En hoe gaen w'ulder 't nieuws zeggen, Alfons?

ALFONS: Dad es nie moeilijk Emmy: (ZINGT ZONDER MUZIEKBEGELEIDING) Ja ma, 't es nen baby,
Ja pa, 't es nen baby.

ALFONS MET EMMY: Ja pa, 't zal nen baby zijn! (EN LACHEND BEIDE AF VOORPLAN LINKS).

LICHT LINKS (JARDIN) AAN, ALDUS IS GANS HET TONEEL VERLICHT. MUZIEKONDERLIJNING (GEVOLGD OP DE LAATSTE ZIN VAN ALFONS EN EMMY EN WAAROP LIEVIN, LILY EN ARMAND OPKOMEN VAN VOORPLAN RECHTSEN OVERGAAN NAAR LINKS.)

LINKS RECHTS (COUR) UIT, ALDUS BLIJF LIXHR LINKS (JARDIN) AAN VAN ZODRA LIEVIN, LILY EN ARMAND LINKS ZIJN.

LIEVIN, LILY EN ARMAND: (OP VAN VOORPLAN RECHTS EN OVER NAAR LINKS.)

LIEVIN: (IS IN GEDACHTEN)

LILY: Waorveure gaode nu al zu vroeg vuurt Lievin?

LIEVIN:(LICHT WREVELIG) Ka Lily! Den iene kier al wa vroeger of den andere kier! Aols'k alle vrijdagen zulange gao blijven overwirken gao mijn vrouwe op den duur achter 't geld van mijn overuren beginnen vraogen, zun!

LILY: 'k Vinde dade al hiel den tijd zu in diepe gedachten zit.

ARMAND: (PLEZANT) Jao hij! Hij zit te peizen! Anders zegt hij alle aovonden twie kieren tegen zijn vrouwe da de soepe t'hiet es en nu zou't hij ne kier wad anders wille zegge, maor hij vind niets!

LIEVIN: Zieverirre!!

LILY: Uw vrouwe es toch nie ziek?

ARMAND: (PLEZANT) Jao's z'Hee het al twie daogen op heur tonge, ze geeft hem giene praot ne mier!

LIEVIN: Zeeverirre!

ARMAND: (LACHENDE) g'Hebt het mij al gezeid Lievin!

LIEVIN:'k Weet het! Gelijk van die soepe zeg'k alles twie kieren! (TERUG TOT LILY) Nie maor, 'k heb zu 't gevoel dat er iets boven mijn huufd hangt!

LILY: Uw dochter?!

LIEVIN: Potverdju, de dieë hee 20 jaor boven mijn huufd g'hangen zun! z'Es nu getrouwd, 't wordt nu tijd da ze ne kier boven nen ander zijn huufd hangt!